

K*T WIJVEN

Sommige mensen beweren een k*tbaan te hebben: deze professionals hebben 'm echt. Zij gaan elke dag aan de slag tussen vrouwendijen, en komen nog altijd heel veel schaamte en vooroordelen tegen.

Tekst **Kimberley van Heiningen** Fotografie **Corné van der Stelt** Visagie **Joëlle Romita**

Zij van de eendenbek

Manon Kerkhof (47) is gynaecoloog en reconstructief bekkenchirurg bij vrouwenkliniek Curilion. Ze wil het gesprek opengooien en zo het seks-plas-poep-taboe doorbreken.

Er is geen vrouw... “Die voor de lol naar de gynaecoloog gaat. De meesten weten ook niet wat ze moeten verwachten. Sommigen denken dat ze zich top tot teen moeten scrubben en scheren voor een onderzoek. Anderen rekenen juist helemaal nergens op en excuseren zich voor het ‘wintervachtje’ op de benen of hun niet matchende sokken. Neem van mij aan: er is geen gynaecoloog die naar de kleur van je sokken kijkt. Wij zijn bezig met een medische handeling, niet of jij je perfect hebt geschoren.”

Met je benen in de steunen... “Is natuurlijk een kwetsbare positie. Dat snap ik heel goed. Als opleider van jonge artsen nodig ik vaak mannelijke co-assistenten uit om in de stoel te gaan liggen. ‘Ga jij maar met de benen wijd!’ Zo ervaren ze hoe kwetsbaar een vrouw zich voelt tijdens een gynaecologisch onderzoek. Veel mannen lukt het niet, zelfs niet met hun spijkerbroek nog aan! Dat geeft wel aan hoe intiem die positie is. Een goede gynaecoloog geeft daarom vertrouwen.”

Bij gynaecologisch onderzoek... “Bied ik altijd een handspiegel aan. Veel vrouwen kennen hun onderkant niet en hebben een verwrongen beeld van hoe de vulva eruit zou moeten zien. Zo denken ze dat de binnenste schaamlippen kleiner horen te zijn dan de buitenste. Dit is bij volwassen vrouwen vaak juist andersom! Soms zie ik vrouwen die door schaamlipschaamte geen seksleven hebben. Of zich enorm laten beïnvloeden door dat ideaalbeeld. Verdrietig vind ik dat. Daarom ook dat spiegelkje: door jezelf te bekijken, leer je jezelf daar accepteren en

beter te verzorgen. Daar ontbreekt het nog weleens aan: ons hele lichaam smeren we in met dagcrèmes en bodylotions, maar juist de vulva kan een beetje huidverzorging, in de vorm van ongeparfumeerde vette zalf, goed gebruiken.”

Er zijn broodje-aapverhalen... “Die ik de wereld uit wil helpen. Urineverlies ‘hoort er niet bij’. Door je bekkenbodempje te trainen hoeft je niet te zwichten voor een Tena Lady. Lukt het niet om je bekkenbodempje voldoende aan te spannen, bezoek dan een bekkenfysiotherapeut. Die kan je helpen. En dat seks pijn zou doen? Dat hoort gewoonweg niet. Het maakt me verdrietig als vrouwen vertellen door te vrijen met pijn en te hopen dat de vrijpartij snel voorbij is. Hierdoor associeert je brein het vrijen met pijn. De volgende keer is de bekkenbodempje al gespannen voordat de penetratie überhaupt heeft plaatsgevonden. Doet vrijen pijn, ‘zet dan niet door’, maar praat erover met je partner en zoek hulp bij de huisarts of gynaecoloog. Alleen zo kun je de vicieuze cirkel doorbreken.”

De overgang... “Komt nu langzaam uit de taboesfeer. Maar we moeten ook kunnen praten over pijn bij de seks, poep- en plasproblemen. De schaamte daarover is nog groot. Daardoor duurt het soms jaren voordat vrouwen met een verzakking van de blaas, baarmoeder of darm naar me toe komen. Die problemen hebben ze soms zelfs hun relatie, baan of sociale leven gekost. Zonde! Dus kom vooral wel. Uiteindelijk ben ik arts geworden om een ander te kunnen helpen, ik doe niets liever.” ▶

Pijn bij het vrijen hoort niet, dat maakt me heel verdrietig

